

Lauantai 6.7.2013
Iltaseurat 18:30
Liisa Lappalainen

Lapsuudesta muistan kotikirkkoni silloisen alttaritaulun. Siinä Jeesus kolkutti ovelle. Sitä tuli katseltua koko pitkältä tuntuneen jumalanpalveluksen ajan. Taulu liittyy Ilmestyskirjan Jeesuksen sanoihin: ”Minä seison ovella ja kolkutan.” Pääsiäisen maissa aamuhartauspuhuja kertoi koskettavan tarinan kananmunasta. Jos edesauttaa kananpojan syntymistä pistämällä kuoreen reiän, syntyminen epäonnistuu, ja pikku poikanen kuolee. Jos kuori sen sijaan saa lämpöä ja omalla ajallaan rikkoutua, sisältä putkahtaa elävä ja virkeä sirkuttava poikanen.

Elämänlakeja rikkoessaan ja jouduttaessaan ihminen tuhoaa elämää. Kaikella on aikansa. Näin on myös hengellisen elämän laita. Ihmisen sydän avautuu Luojalleen vain sisältä päin. Jeesus sanoo: ”Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän.” Pakottaminen ja käännäminen synnyttää vain vastareaktion tai on hengellistä väkivaltaa, josta ei selviä elämän aikana. Jeesus sanoo: ”Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.” Ei meistä ihmisistä ole Jumalan paikalle. Tätä ovat väkevästi todistaneet kevättalven kiivaat keskustelut ja esim. Janne Villan kirja *Hengellinen väkivalta*.

Näiden herättäjäjuhlien tunnuskuvasa Haapajärven kirkon ovi on kutsuvasti auki. Se sanoo Jeesuksen kutsuvana sylinä: ”Tulkaa minun tyköni kaikki työtä tekevät ja raskautetut, minä annan teille levon. Saat tulla, minä otan Sinut syliini ja painan Sinut rintaani vasten ja lämmitän, että saat uuden voiman.”

Herännäisyydessä on totuttu sanomaan, että ovi on auki tielle päin, että on rakastettu joukkoon. Monen siunattu osa on tällainen.

Jonkun herättäjäjuhlilla käyneen haastellun muistan kertoneen, että juhlille on helppo tulla, mutta hän odottaisi lähestymistä, sitä joukkoon rakastamista. Arka ja yksinäinen ei ehkä rohkene useampaa kertaa yrittää juhlille ilman mitään yhteyttä. Ystävät ja tutu kyllä tapaavat toisiaan ja vaihtavat iloisesti kuulumisia ja jakavat murheitaan. Pitäisikö näille yhteyttä etsiville olla oma tapaamislohko, ö-lohko, jonne kokoontua toisiaan tapaamaan. Tai, entäpä jos Sinä, joka koet itsesi jotenkin vieraaksi, itse nykäisit hihasta ja alkaisit puhella.

Jeesus sanoi: ”Ystäviksi minä sanon teitä. Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät.” Saamme luottaa tähän hänen antamaansa sanaan: hän kutsuu, hänelle kuulumme, hän on tarkoittanut myös ystävät toisilleen ja hänen rakkautensa välittäjiksi toinen toisilleen. Ja sitä varten hän on painanut ikuisen elämän kaipauksen meihin jokaiseen. Hän siunatkoon Sinua ja meitä jokaista elävällä sanallaan näillä juhlilla. Virttä lainaten: ”Puhukaa puutteet toisillenne.”